

”Fokuser på det du kan”

Conny blev ramt af piskesmæld i 2007

Står som i en tåge

I juni 2007 holdt Connyfor rødt lys, da hun blev ramt bagfra af en bil med 60 km/t. Selve sammenstødet husker Conny ikke – det første hun husker er, at hun kigger op i bakspejlet og kan se, at føreren i bilen bagved er kommet slemt til skade. Og Conny stiger ud af bilen og gør sit bedste for at hjælpe føreren. Til politiet fortalte føreren sidenhen, at han havde haft travlt med at se på benzinpriser – og derfor var han kørt ind i Conny. Erindringen om sammenstødet står som i en tåge. Hun har senere fået at vide, at hun - da ambulancen kommer - sidder på knæ og holder med hænderne om sin nakke, men Conny kan ikke selv huske det. Ambulancefolkene lægger hende i halskrave og på vakuumbåre. På Hospitalet bliver Conny røntgenfotograferet, og lægen fortæller hende, at hun har fået en piskesmælds-skade, men at der ikke er noget at se på røntgenbillederne - og at hun dermed er sluppet billigt. Men Conny er ikke sluppet billigt.

Kæresten kunne ikke acceptere syge

I dagene efter er Conny absolut ikke sig selv – er meget svagelig, kan bogstaveligt talt ikke løfte en underkop. Conny konsulterer sin egen læge, men det han kan gøre hjælper ikke. Conny står nu i den situation som så mange andre med piskesmæld har prøvet. Hun ved ikke, hvad der er galt med hende, og hun har det rigtigt dårligt. Bedre blev det ikke af, at Connys daværende kæreste havde svært ved at acceptere sygdom – og det at man ikke kunne se sygdommen, gjorde det ikke lettere. Conny skulle altså arbejde med sig selv for at acceptere sin tilstand – men fra kæresten var der ingen accept, ej heller hjælp at hente, tværtimod. Børnene hjalp hende heldigvis, og accepterede hendes tilstand. “Det blev først rigtigt bedre, da jeg gik fra min daværende kæreste”, siger Conny, der gik fra kæresten et år efter ulykken. “Nu havde jeg ro til at finde ud af, hvad jeg kunne magte, og hvad jeg ikke kunne”. Og nu begynder det så småt at gå fremad. Conny var tilknyttet Farsø Rygcenter – og de gode råd hun fik der, er med til at gøre hverdagen lettere.

Beretninger om personer Med piskesmæld

Vejen tilbage til arbejdsmarkedet

Conny begynder at fundere på, hvad hun skal stille op med sig selv i fremtiden. Hun havde haft et job på Tulips slagteri – og der var mange tunge løft, så det kunne hun ikke komme tilbage til. “Jeg ville, med streg under ville, finde ud af, hvordan jeg kunne komme til at passe et arbejde”, siger Conny, der besluttede sig for at begynde på en handelsskole. Conny fik også en læreplads, og hun bliver færdig som kontorassistent med speciale i økonomi. Kontorarbejde kan Conny godt magte, da arbejdsstillingerne kan varieres. Det var meningen, at hun skulle være begyndt at arbejde i den virksomhed, hvor hun var i lære. Desværre er virksomheden gået konkurs. Men Conny, der nu søger efter arbejde, er fortrøstningsfuld, når det gælder fremtiden.

Psykologiske årsager

Conny mener selv, at hun har haft et relativt nemt forløb omkring hendes erstatnings-sag, men helt uden knaster har den dog ikke været. På et tidspunkt havde forsikringsselskabet af kommunen fået at vide, at Conny skam slet ikke var syg. Det inspirerede tilsyneladende forsikringsselskabet til at forsøge sig med en ny taktik. Nu hed det sig, at det hele havde rod i Connys barndom. “De gik endda så vidt, at de påstod, at grunden til, at jeg holdt for rødt lyst, var fordi jeg havde haft problemer i min barndom – det påstod de altså!” Conny kunne dog nemt tilbagevise, at der skulle være psykologiske årsager indblandet. Noget tid inden ulykken havde Conny gået til en psykolog fast – for at få ryddet lidt op som Conny siger. Psykologen kunne bevidne, at Conny havde været i terapi og, at der ikke var uforløste traumer – og forsikringsselskabet opgav at forfølge en psykologisk årsag.

Fokuser på det du kan

Conny har siddet i bestyrelsen for Whiplashforeningen som repræsentant for Aalborg-afdelingen. Conny kom selv i kontakt med foreningen kort tid efter ulykken. Conny så i en annonce i avisen, at der var et åbent café-møde i foreningen i Aalborg, og gik til mødet. "Der var så mange mennesker, der var så dårlige – at jeg slet ikke kunne kapere det". Først efter noget tid overvinder Conny sig selv, og går til møde i gruppen igen. Og her møder hun forståelse, og hun møder andre som er i samme situation. Conny får også en god veninde, Randi – og de lover hinanden, at når de engang er blevet mere friske, og er kommet over på "den anden side", så vil de blive ved med at oplyse andre om, hvad piskesmæld er. Derfor oprettede de, sammen med Jimmy afdelingen i Aalborg. Her har de alle tre arbejdet for at oplyse om piskesmæld – og hvor svært det kan være at have piskesmæld, særligt i begyndelsen. "Men det handler også om at fortælle, at livet går videre – og selvom man ikke kan det samme som man kunne før, er der stadig mange ting man rent faktisk kan – og det er det man skal fokusere på", slutter Conny.

